

1 Petru

Întâia Epistolă a lui Petru

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:14:45

CAPITOLUL 1

Născuți din nou

1:1 Petru, apostol al lui Isus Hristos, aleșilor pribegi din diaspora Pontului, Galatiei, Capadociei, Asiei și Bitiniei,

1:2 după cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, în sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos. Har vouă, și pacea să se înmulțească.

1:3 Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care după marea Lui milă ne-a născut din nou pentru o speranță vie prin învierea lui Isus Hristos dintre morți,

1:4 pentru o moștenire nestricăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi,

1:5 care prin puterea lui Dumnezeu suntem păziți prin credință, pentru salvarea pregătită gata să fie descoperită în vremea din urmă.

1:6 În care vă veseliți, doar puțin acum (dacă este nevoie) sunteți întristați prin felurite ispite.

1:7 Pentru ca testul doveditor al veridicității credinței voastre (mult mai prețios decât aurul care piere, prin foc însă fiind dovedit ca veridic), să fie găsit spre laudă și glorie, și onoare, la descoperirea lui Isus Hristos.

1:8 Pe Care ne văzându-L, Îl iubiți; pe Care acum nu Îl vedeți, crezând însă, vă veseliți cu o bucurie de nespus și glorioasă.

1:9 primind sfârșitul credinței voastre, salvarea sufletelor;

1:10 despre această salvare au căutat și au cercetat profeții, care despre harul pentru ț voi au profetizat,

1:11 căutând despre care sau ce fel de vreme, arăta în ei Duhul lui Hristos, mărturisind mai dinainte, cele în ț Hristos suferințe, și cele de după acestea gloriei;

1:12 cărora le-a fost descoperit că nu pentru ei, ci pentru noi slujeau ei aceste lucruri care acum v-au fost vestite de cei ce v-au vestit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer, în care doresc îngerii să privească de aproape.

1:10 † +arătat față de

1:11 † pentru, ale lui

Îndemn la sfințenie

1:13 De aceea, încingând coapsele cugetării voastre, fiți treji, pe deplin sperând în cel adus vouă har la descoperirea lui Isus Hristos,

1:14 ca copiii ai ascultării, ne conformându-vă celor de mai înainte, din timpul neștiinței voastre, poftite.

1:15 Și după cum Cel ce v-am chemat e sfânt, și voi, sfinți în toată purtarea, să fiți.

1:16 Fiindcă este scris, Sfinți fiți, căci Eu Sfânt sunt.

1:17 Și dacă Tată Îl chemați pe Cel ce cu nepărtinire judecă în acord cu lucrarea fiecăruia, cu frică cel al pribegiei ț voastre timp, petreceți-l.

1:18 știind că nu cu cele pieritoare, cu argint sau cu aur ați fost răscumpărați din deșertul vostru fel de viețuire transmis de la părinți;

1:19 ci cu prețiosul sânge, ca al unui miel fără imperfecțiune și fără prihană, al lui Hristos;

1:20 precunoscut ț într-adevăr înainte de întemeierea lumii, dar fiind manifestat la sfârșitul timpurilor pentru voi,

1:21 care prin El credeți în Dumnezeu, cel ce L-a înviat dintre morți, și glorie I-a dat astfel încât credința voastră și speranța să fie în Dumnezeu.

1:22 Sufletele voastre fiind purificate prin ascultarea de adevăr prin Duhul ț, cu o iubire frățască neprefăcută, dintr-o inimă pură, unii pe alții iubiți-vă cu căldură.

1:23 fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu, și care rămâne în veac. †

1:24 Căci orice carne e ca iarba, și toată gloria omului e ca floarea ierbii; s-a uscat iarba, și floarea ei a căzut.

1:25 Dar Discursul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Discursul cel evanghelizat către voi.

CAPITOLUL 2

Pietre vii și Piatra din capul unghiului

2:1 Lepădând deci orice răutate, și orice viclenie, și ipocrizii, și invidii, și toate vorbirile de rău,

2:2 ca nou-născuți prunci, cel cu judecată curat lapte să-l doriți, ca prin el să creșteți.

2:3 dacă în adevăr ați gustat că bun e Domnul.

2:4 De Care apropiindu-vă, El piatra vie, de oameni într-adevăr respinsă, dar înaintea lui Dumnezeu aleasă, prețioasă,

2:5 și voi ca pietre vii, sunteți zidiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, să oferiți duhovnicești jertfe, bine primite de Dumnezeu prin Isus Hristos.

1:17 † locuire vremelnică

1:20 † nu există în DEX, pre-cunoscut

1:22 † variantă

1:23 † variantă: εις τον αιωνα: care rămâne pentru totdeauna

2:6 Căci e cuprins în Scriptură, Iată, pun în Sion o piatră † cap de unghi aleasă, prețioasă; și cine crede în Ea †, nicidecum nu va fi dat de rușine.

2:7 Pentru voi deci *una* prețioasă, cei ce credeți, dar pentru cei neascultători, piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit în capul unghiului,

2:8 și o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere, cei care se poticnesc de cuvânt, fiind neascultători, *lucru* spre care de asemenea au fost rânduți.

2:9 Voi însă *sunteți* o rasă aleasă, o împărătească preoție, națiune sfântă, un popor spre *a fi* proprietate, ca virtuțile să vestiți ale Celui care din întineric v-a chemat la minunata Lui lumină.

2:10 Voi care altă dată nu *erați* un popor, acum însă *sunteți* popor al lui Dumnezeu; care nu aveți parte de milă, acum însă ați dobândit milă.

2:11 Preaiubiților, *vă* îndemn, ca locuitori vremelnici și pribegi, să *vă* feriți de carnalele poftes, care fac războaie împotriva sufletului;

2:12 Purtarea voastră să *o* aveți bună printre națiuni; ca în ce vorbesc rău de voi, ca de niște făcători de rele, din bunele lucrări pe care le observă, să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării.

2:13 Supuneți-vă deci oricărei omenesți instituții pentru Domnul, fie împăratului ca superior,

2:14 fie guvernatorilor ca prin El trimiși spre pedepsirea în adevăr a celor ce fac răul, și spre lauda celor ce fac binele.

2:15 Căci așa este voia lui Dumnezeu, *ca* făcând binele să închideți gura neștiinței oamenilor fără minte;

2:16 ca liberi, dat nu ca o acoperitoare având a răului *această* libertate, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

2:17 Pe toți *oamenii* cinstiți-*i*. Frățietatea iubiți-*o*. De Dumnezeu temeți-vă. Pe împărat cinstiți-*l*.

2:18 Voi servitorilor de casă, supuneți-vă în toată teama stăpânilor, nu numai celor buni și blânzi, dar și celor suciți †.

2:19 Căci acesta *e* un har, dacă datorită conștiinței față de Dumnezeu îndură cineva înfrustrări, suferind pe nedrept.

2:20 Căci ce laudă *e* dacă greșind și fiind bătuti, îndurați? Dar dacă făcând binele și suferind, îndurați, aceasta *e* plăcut lui Dumnezeu.

2:21 Căci la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru noi, nouă lăsându-*ne* un model, ca să călcați pe urmele Lui,

2:22 Care păcat nu a înfăptuit, nici nu s-a găsit viclenie în gura Lui;

2:23 Care fiind insultat, nu răspundea cu insulte; când suferea nu amenința; se încredința însă Celui ce judecă drept;

2:24 Care, păcatele noastre, El însuși *le-a* purtat în trupul Lui pe lemn, ca față de păcate devenind morți, pentru dreptate să viețuim; Care, prin vânătaia Lui ați fost vindecați.

2:25 Căci erați ca niște oi rătăcite; dar v-ați întors acum la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

CAPITOLUL 3

Purtarea soților

3:1 Tot așa, femeile, să fie supuse bărbaților lor; încât chiar dacă unii sunt neascultători de cuvânt, prin cea a soțiilor purtare, fără cuvânt să fie câștigați,

3:2 observând purtarea voastră pură în temere.

3:3 *Purtare* care să fie nu cea de afară, împletirea părului, și împodobirea cu aur sau îmbrăcarea de haine de ornament †,

3:4 ci *în* omul ascuns al inimii, în *podoaba* nepieritoare a duhului blând și liniștit, care este înaintea lui Dumnezeu de foarte mare preț.

3:5 Căci astfel odinioară, de asemenea, sfintele femei, care sperau în Dumnezeu, se împodobeau ele însele supunându-se bărbaților lor.

3:6 după cum Sara asculta pe Avraam, domn chemându-l; căreia *i-* ați devenit fiice, făcând binele și ne înfricoșându-vă de nicio spaimă.

3:7 Voi bărbaților, la fel, locuiți cu *ele* după cunoștință, ca un mai slab vas, feminin, făcându-*le* parte de cinste ca și împreună-moștenitoare a harului vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.

3:8 Și, în sfârșit *fiți* toți într-un gând, simțind împreună, iubitori de frați, miloși, smeriți.

3:9 Ne întorcând rău pentru rău, sau insultă pentru insultă; dimpotrivă însă, binecuvântând, știind că spre aceasta ați fost chemați, ca binecuvântarea să *o* moșteniți.

3:10 Căci cine vrea viața *s-o* iubească, și să vadă zile bune, să oprească limba lui de la rău, și buzele lui să nu vorbească înșelătoria.

3:11 Să se abată de la rău, și să facă binele. Să caute pacea, și *s-o* urmărească.

3:12 Căci ochii Domnului *sunt* peste cei drești, și urechile Lui către implorarea lor. Dar fața Domnului *e* împotriva celor ce fac rele.

3:13 Și cine *vă* va maltrata, dacă ai binelui imitatori ați devenit.

3:14 Dar dacă chiar suferiți datorită dreptății, ferice *de voi*; dar de frica de ei să nu *vă* înfricoșați, nici să nu *vă* tulburați.

3:15 Dar pe Domnul Dumnezeu sfințiți-*L* în inimile voastre, fiind gata însă întotdeauna pentru a răspunde oricui *vă* cere socoteală cu privire la cea în voi speranță, cu blândețe și frică;

2:6 † subst. λίθον în gr. e masc.

2:6 † în gr. pron. masc. El

2:18 † ursuz, lipsit de amabilitate, mereu prost dispus, greu de mulțumit

3:3 † găteală, podoabă; aici κόσμος, cosmos, la singular; aici κόσμος făcând referire în mod specific la hainele de podoabă ale femeilor; se poate traduce și: haine lumești

3:16 având o conștiință bună, ca în ce vorbesc de rău despre voi ca de niște răufăcători, să fie rușinați cei ce defăimează a voastră bună în Hristos purtare.

3:17 Căci *e* mai bine ca făcând binele, dacă vrea voia lui Dumnezeu, să suferiți decât făcând răul.

3:18 Căci și Hristos o *singură* dată pentru păcate a suferit, Cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu, fiind omorât în adevăr în carne, fiind făcut viu însă prin *†* Duhul;

3:19 în care de asemenea, celor în închisoare duhuri, mergând *le-a* vestit,

3:20 care fuseseră neascultătoare odinioară, când, o *singură* dată, a fost acceptată cea a lui Dumnezeu îndelungă-răbdare, în zilele lui Noe, *în timp ce* era pregătită în întregime *†* arca *†*, în care puțini, adică opt suflete au fost salvați prin apă.

3:21 Iar această imagine premergătoare ne salvează acum, botezul, nu o îndepărtare a necurăției cărnii, ci cererea unei conștiințe bune *†* către Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos,

3:22 Care este la dreapta lui Dumnezeu, ajuns în cer, fiind supuși Lui îngerii și autoritățile și puterile.

CAPITOLUL 4

Să trăim pentru voia lui Dumnezeu

4:1 Așadar, fiindcă Hristos a suferit pentru noi în carne, și voi *cu* aceeași gândire *†* înarmați-vă. Căci cel suferind în carne a sfârșit-o cu păcatul;

4:2 ca să nu mai *trăiți după* a oamenilor plăceri, ci *după* voia lui Dumnezeu, timpul +ce rămâne în carne de trăit.

4:3 Căci *e* îndeajuns pentru noi că în timpul trecut al existenței *noastre*, voința națiunilor am înfăptuit-o, umblând în destrăbălări, pofte, îmbătări, orgii, beții, și neîngăduite idolatrii.

4:4 în care se miră că voi nu alergați împreună cu +ei în aceeași de desfrâu revărsare, blasfemiind;

4:5 care vor da socoteală Celui gata fiind să judece vii și morții.

4:6 Căci pentru aceasta și morții au fost evanghelizați, ca să fie judecați, în adevăr, potrivit oamenilor în carne, să trăiască însă potrivit lui Dumnezeu în duh.

4:7 Dar al tuturor *lucrurilor* sfârșit s-a apropiat. Fiți cu mintea sănătoasă deci și treji în vederea rugăciunilor.

4:8 Înainte de toate însă, cea între voi iubire, fierbinte să o aveți; căci iubirea acoperă o mulțime de păcate;

4:9 *fiind* iubitori de oaspeți unii față de alții, fără murmure;

4:10 fiecare după cum a primit un dar de har, unul față de altul cu el slujind, ca buni administratori ai feluritelui har al lui Dumnezeu.

3:18 *†* sau: în

3:20 *†* construit

3:20 *†* corabia

3:21 *†* mărturia, angajamentul

4:1 *†* reflecție

4:11 Dacă cineva vorbește, *să fie* ca grăirile *†* de Dumnezeu; dacă cineva slujește, *să fie* ca din tăria pe care o dă Dumnezeu; ca în toate glorificat *să fie* Dumnezeu prin Isus Hristos, ale Căruia sunt gloria și forța în vecii vecilor. Amin.

4:12 Preaiubiților, nu vă mirați de cea din *mijlocul* vostru ardere înflăcără, *care* spre încercarea voastră are loc, ca de un *lucru* străin *care* vi se întâmplă;

4:13 ci în măsura în care luați parte la cele ale lui Hristos suferințe, bucurați-vă, căci și la descoperirea gloriei Lui vă veți bucura veselindu-vă.

4:14 Dacă sunteți insultați pentru Numele lui Hristos, fericite *de voi*, fiindcă gloria și al lui Dumnezeu Duh peste voi se odihnește; în adevăr, potrivit lor, e blasfemiât, dar potrivit vouă, e glorificat.

4:15 Căci niciunul dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau hoț, sau răufăcător, sau ca iscoditor *†*.

4:16 Dacă însă *suferă* ca creștin, să nu se rușineze, să glorifice însă pe Dumnezeu în privința aceasta.

4:17 Căci *e* vremea ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; dacă însă începe de la noi, care *va fi* sfârșitul celor ce nu ascultă de a lui Dumnezeu Evanghelie?

4:18 Și dacă cel drept cu greu scapă, cel lipsit de pietate și păcătos, unde va apărea?

4:19 De aceea și cei suferind după voia lui Dumnezeu, ca unui credincios Creator, să-și încredințeze sufletele lor în săvârșirea binelui.

CAPITOLUL 5

Îndemnuri către bătrâni și tineri

5:1 Pe bătrâni, cei dintre voi, *îi* îndemn, *eu* cel împreună-bătrân *cu ei*, și martor al celor lui Hristos suferințe, și al celei pe punctul de a fi descoperită glorie, părtaş.

5:2 Păstoriți cea între voi turmă a lui Dumnezeu; supraveghind nu constrânși, ci voluntar, nici pentru un câștig josnic, ci de bună voie;

5:3 nici ca unii dominând peste moșteniri *†*, ci modele făcându-vă pentru turmă.

5:4 Și la arătarea Mai-marelui Păstor, veți primi cea de neveștejit a gloriei coroană.

5:5 La fel, tinerii să se supună bătrânilor. Și toți unii față de alții supunându-vă, cu smerenie împodobiți-vă. Căci Dumnezeu mândrilor *le* stă împotrivă, smeriților însă *le* dă har.

5:6 Smeriți-vă deci sub cea plină de forță mână a lui Dumnezeu ca *El* să vă înalte la vremea potrivită;

5:7 toată îngrijorarea voastră aruncând-o asupra Lui, căci El are grijă cu privire la voi.

5:8 Fiți treji. Vegheați. Vrajmașul vostru diavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pe cine să înghită.

4:11 *†* cuvintele pronunțate

4:15 *†* care se amestecă în treburile altora

5:3 *†* sau: cei dați vouă prin sorți

5:9 Căruia stați-*i* împotriva solizi în credință; știind că aceleași suferințe, celei în lume, a voastră frățietate, se împlinesc.

5:10 Iar Dumnezeu oricărui har, Care ne-a chemat pentru veșnica Lui glorie în Hristos Isus, după ce puțin veți fi suferit, El vă va pregăti pe deplin, *vă* va întări, *vă* va face puternici, *vă* va întemeia.

5:11 A Lui *să fie* gloria și forța în vecii vecilor. Amin.

5:12 Prin Silvan, al vostru credincios frate, așa cum socotesc, pe scurt v-am scris, îndemându-*vă* și atestându-*vă* că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu în care stați.

5:13 Vă salută cea în Babilon împreună-aleasă *cu voi*, și Marcu fiul meu.

5:14 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare de iubire. Pace vouă, tuturor celor în Hristos Isus. Amin.